

Toți cei care-am fost părtași...

Ina M.

Colier de brațe mici e la gâtul unei mame,
Ochii ageri și iubiți caută privirea doamnei,
O guriță mică spune, să audă-ntreaga lume:
"De ce vara i-a luat frunzele uscate toamnei?"

Gânduri cufundate-n nori de griji multe și mărunte
Nu îi dădeau voie mamei ca să răspundă fetei...
O cascadă cristalină izvorâtă din cuvinte
Se pornește dintre buze udând arșița dorinței!

Palme mici cu degețele calde și catifelate
Prind obraji doamnei care rînd pe rînd alungă norii
Din minutele captive, cenușii și strecurate
Prin privirea ei pierdută... Mama-ntrezărește sorii
Ochișorilor vioi! O lumină peste toate
Chipurile celor care urmăreau ținând fiorii
Strânși în brațele din suflet trece pîn' la nestemate,
Strălucesc... iar doamna spune: „Fiindcă-așa au zis cocorii!”

Iubirea din ochii lor trage peste griji cortina,
Toți cei care-am fost părtași la-ntâmplarea povestită,
Nestemate mici am scos din suflet și-acum lumina
Ne-nconjoară cu iubire și cu noi e contopită!